

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.03.2017
C(2017) 1739 final

Dlui Călin
POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului
Calea 13 Septembrie nr. 1-3
Sectorul 5
RO – 050711 BUCUREȘTI

Stimate Domnule Președinte,

Comisia ar dori să adreseze mulțumiri Senatului pentru opinia sa referitoare la Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice {COM(2016) 590 final} (denumit în continuare „codul”).

Prezenta propunere face parte dintr-un pachet ambițios de norme ale UE în materie de telecomunicații menit să satisfacă nevoile de conectivitate tot mai accentuate ale cetățenilor europeni și ale întreprinderilor europene și să stimuleze competitivitatea Europei¹. Prin propunerea acestor măsuri, Comisia își onorează promisiunea formulată în comunicarea sa din mai 2015 intitulată „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa”² de a prezenta o revizuire ambițioasă a cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice, cu scopul de a garanta, printre altele, un cadru instituțional de reglementare mai eficace care să adapteze normele privind telecomunicațiile scopului pentru care urmează să fie utilizate ca parte a creării condițiilor adecvate pentru piața unică digitală.

Comisia salută opinia pozitivă formulată de Senat cu privire la conformitatea propunerii cu principiile subsidiarității și proporționalității. Cu toate acestea, Comisia ia act de faptul că Senatul își exprimă îngrijorarea cu privire la ceea ce consideră ca fiind o limitare a competenței de a defini condițiile privind acordarea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio la nivel național; de a maximiza armonizarea drepturilor utilizatorilor finali astfel cum se prevede în cod; de a finanța obligativitatea serviciului universal prin fonduri publice; precum și în ceea ce privește o serie de măsuri propuse în domeniul referitor la reglementarea accesului.

Comisia are plăcerea de a profita de această ocazie pentru a oferi, în anexa la prezenta scrisoare, o serie de clarificări în legătură cu propunerea sa și speră că acestea vor înlătura îngrijorările exprimate de Senat.

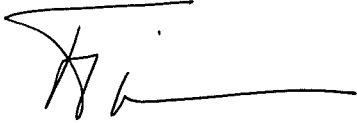
¹ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-3008_ro.htm

² COM(2015)192 final.

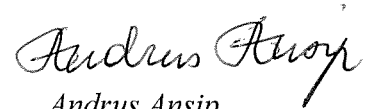
Argumentele de mai sus se bazează pe propunerea inițială prezentată de Comisie, care se află, în prezent, în cursul procesului legislativ la care participă atât Parlamentul European, cât și Consiliul.

Comisia speră că prin precizările prevăzute în anexa la prezentul răspuns a clarificat chestiunile aduse în discuție de Senat și așteaptă cu interes continuarea dialogului politic în viitor.

Cu deosebită considerație,

*Frans Timmermans
Prim-vicepreședinte*

*Andrus Ansip
Vicepreședinte*

ANEXĂ

Comisia a analizat cu atenție fiecare dintre chestiunile ridicate de Senat în opinia sa și are plăcerea de a oferi următoarele clarificări.

Senatul consideră că acest cod conferă Comisiei rolul de coordonare în ceea ce privește gestionarea spectrului de frecvențe, limitând, astfel, competențele statelor membre în privința determinării condițiilor aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio. Preocupările Senatului se referă, în special, la posibilitatea de a stabili obligații de acoperire, precum și prețul pentru acordarea de licențe la un nivel care să permită maximizarea beneficiilor pentru utilizatorii finali.

Propunerea Comisiei nu modifică prerogativele primare ale statelor membre privind deținerea și controlul spectrului de frecvențe în interiorul granițelor lor naționale, ci mai degrabă propune o coordonare mai bună și mai eficientă a politicilor în materie de asignare a spectrului de frecvențe în cadrul pieței unice și dincolo de hotarele acesteia. În ceea ce privește spectrul de frecvențe radio, pachetul legislativ propus de Comisie are drept scop: (i) asigurarea conectivității avansate prin garantarea unui acces mai rapid pe piață a resurselor de spectru de frecvențe radio; (ii) promovarea de investiții suficiente pentru a răspunde provocărilor economice de mâine, cum ar fi rețelele 5G mai dense, prin simplificarea intervențiilor de reglementare și asigurarea unei mai mari coerențe și previzibilități în ceea ce privește asignarea spectrului de frecvențe radio, astfel încât să se evite întârzierile și lipsa de predictibilitate ce caracterizau, în trecut, unele procese de asignare a rețelei 4G precum și (iii) posibilitatea de a răspunde noilor provocări privind gestionarea spectrului de frecvențe radio pe care le presupune dezvoltarea comunicațiilor 5G.

Pentru a atinge aceste obiective, normele propuse includ o serie de măsuri delimitate cu rigurozitate care vizează, în special, accelerarea și o mai bună coordonare a asignării noilor benzi de frecvență armonizate, prin coordonarea termenelor-limită de asignare pe baza deciziilor de punere în aplicare. Comisia consideră că, în timp ce spectrul de frecvențe radio reprezintă, într-adevăr, o resursă limitată de care dispun statele membre, trebuie garantat un anumit nivel de consecvență în ceea ce privește gestionarea resursei respective pentru a se asigura că comunicațiile electronice pot, în special, să atingă un nivel comun și coordonat, dacă nu simultan, de conectivitate pentru toți, pe întreg teritoriul UE. Însă acest proces nu implică un transfer de competențe în materie de luare a deciziilor la nivelul UE și, prin urmare, statele membre ar trebui să dispună de un nivel ridicat de libertate de acțiune.

Mecanismul de evaluare inter pares, astfel cum a fost introdus în propunere, ar permite fiecărei Autorități Naționale de Reglementare (ANR) să se bazeze pe experiența omologilor săi prin intermediul Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC) pentru a se asigura că măsurile de reglementare și cele de modelare a pieței prevăzute în legătură cu acordarea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe ar fi cele mai potrivite pentru a promova piața internă și concurența, pentru a maximiza beneficiile pentru consumatori și pentru a îndeplini obiectivele cadrului de reglementare al UE. În acest proces, obiective naționale specifice ar urma să fie, de

asemenea, luate în considerare, iar autoritățile naționale de reglementare vor fi libere să accepte sau să respingă avizul exprimat de omologii lor din alte state membre.

Prin urmare, în orice moment, autoritățile naționale competente ar rămâne responsabile de luarea efectivă a deciziilor cu privire la asignarea spectrului de frecvențe radio și de executarea acestora și ar avea competența de a le adapta în funcție de specificul național, în special pentru a garanta o acoperire corespunzătoare, precum și pentru a stabili nivelul taxelor aferente drepturilor de utilizare a spectrului, asigurând în același timp realizarea obiectivelor comune ale pieței unice digitale. Dispozițiile privind taxele care ar încuraja utilizarea optimă a resurselor de frecvență pot doar să dezvolte dispozițiile în vigoare ale legislației UE, în timp ce măsurile coordonatoare de punere în aplicare privind acoperirea sunt proiectate doar pentru a stabili parametri comuni pentru definirea și măsurarea obligațiilor de acoperire, fără a interfera cu deciziile politice naționale privind sfera geografică sau alte sfere aferente unor astfel de obligații.

Senatul consideră, de asemenea, că, prin armonizarea maximă a drepturilor utilizatorilor finali, codul ar împiedica statele membre să adopte măsuri prin care să se prevadă protecția suplimentară a utilizatorilor finali.

Comisia ar dori să sublinieze faptul că intenția sa este de a supune drepturile utilizatorilor finali unui nivel foarte înalt de protecție, pe baza celor mai bune practici disponibile în prezent la nivelul statelor membre. Comisia ia act, de asemenea, de faptul că armonizarea completă se aplică doar domeniilor reglementate de titlul relevant din cod privind drepturile utilizatorilor finali. Acest lucru înseamnă, de exemplu, că statele membre ar fi în măsură să reacționeze rapid la orice noi provocări care nu sunt reglementate de titlul codului menționat anterior.

În ceea ce privește reglementarea accesului, Comisia ar dori să clarifice faptul că obiectivul de conectivitate se situează pe același nivel cu obiectivele actuale, inclusiv cu obiectivul privind concurența și, prin urmare, nu prevalează asupra concurenței, a interesului utilizatorilor finali sau a obiectivelor pieței interne. Introducerea obiectivului de conectivitate precizează că beneficiul utilizatorilor finali (disponibilitatea și adoptarea rețelelor de foarte mare capacitate) ar trebui să fie luat în considerare nu doar pe termen scurt, ci și pe termen lung, atunci când sunt reglementate piețele.

Comisia recunoaște că există mulți factori care influențează disponibilitatea întreprinderilor private de a investi în rețele și că toți acești factori menționați în opinia Senatului au un rol important. În trecut, Comisia a propus norme ce vizau facilitarea accesului la finanțarea rețelelor de mare viteză sau reducerea costului de instalare a rețelelor. Codul face parte dintr-un pachet mai amplu privind conectivitatea, grupând măsuri cu și fără caracter normativ, cum ar fi inițiativa WiFi4U. Obiectivul pachetului privind conectivitatea nu este doar acela de a reduce barierele de reglementare din calea investițiilor și de a crea condițiile propice pentru ca toți operatorii să investească în noi rețele, ci și acela de a facilita accesul la finanțare și de a sprijini cererea de servicii. Aplicarea codului va merge mână în mână cu utilizarea instrumentelor de finanțare existente la nivel european, de la

fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI) până la Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE) și Fondul european pentru investiții strategice (FEIS).

În ceea ce privește ancheta geografică privind rețelele și intențiile de investiții, Comisia consideră că o astfel de cartografiere este importantă pentru orientarea reglementării către blocajele restante, precum și pentru punerea la dispoziția autorităților a unor instrumente care să asigure o mai bună înțelegere a domeniilor în care sunt necesare eforturi suplimentare pentru a le oferi utilizatorilor finali accesul la o conectivitate de foarte bună calitate. Comisia este conștientă de faptul că întreprinderile private nu își programează întotdeauna toate planurile de desfășurare în prealabil și că aceste planuri pot fi contracarate sau modificate din cauza diferiților parametri interni sau chiar externi care se află în afara ariei lor de control. Din acest motiv, codul menționat prevede posibilitatea de a sancționa numai întreprinderile care furnizează în mod deliberat informații înșelătoare, eronate sau incomplete. Un operator ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a oferi o justificare întemeiată privind motivul pentru care a avut loc o schimbare de planuri.

În ceea ce privește reglementarea simetrică, ce se aplică tuturor operatorilor, indiferent de puterea de piață, Comisia ar dori să sublinieze faptul că, pentru a evita riscul unei reglementări excesive, accesul simetric este o măsură care urmează să fie utilizată de autoritățile naționale de reglementare numai în cazul în care reproducerea elementelor de rețea necesare se dovedește a fi ineficientă din punct de vedere economic și imposibil de realizat din punct de vedere fizic. Aceasta este o formă de acces care ar trebui să facă parte din setul de instrumente de care dispun ANR-urile, fiind deja aplicată cu succes de mai multe dintre acestea, în paralel cu reglementarea bazată pe puterea semnificativă de piață (PSP), iar codul consolidează competențele acestor ANR-uri în acest sens. Astfel cum s-a explicat în opinie, structura pieței din România este foarte diferită de structura piețelor din alte state membre. În general, normele propuse în cod oferă flexibilitatea necesară pentru aplicarea lor de către Autoritatea Națională de Reglementare din România, ANCOM, ale cărei competențe necesare sunt definite în cod, în cazul în care condițiile de piață din mediul românesc necesită acest lucru.

În ceea ce privește acordurile comerciale și cele de coinvestiții sau presiunile concurențiale exercitate din afara pieței, acestea pot oferi o concurență durabilă și, prin urmare, ar trebui să fie luate în considerare, acolo unde există. Pe de altă parte, propunerea lasă ANR o anumită marjă de apreciere pentru a decide dacă, în circumstanțe naționale specifice, se justifică dereglementarea sau continuarea impunerii de obligații. Într-adevăr, reglementarea ex ante a pieței este o măsură excepțională, justificată de existența unor blocaje care afectează concurența pe piața cu amănuntul, și ar trebui să se aplice numai în cazul în care aceasta este adecvată și proporțională cu rezolvarea problemelor specifice pieței. În ceea ce privește propunerea de a nu reglementa noile elemente de rețea ale operatorului cu putere semnificativă pe piață în cazul unei oferte deschise de coinvestiții, codul cuprinde o serie de garanții pentru a se asigura că oferta este favorabilă concurenței și permite participanților pe piață de dimensiuni diferite să participe la astfel de coinvestiții. ANR are, de asemenea, rolul de a evalua dacă oferta de coinvestiții respectă cerințele, înainte ca operatorul cu putere semnificativă pe piață să poată beneficia de pe urma unor reglementări mai puțin stricte.

În ceea ce privește tarifele de terminare a apelurilor, Comisia ar dori să sublinieze faptul că, în conformitate cu codul, o ANR ar trebui să stabilească tarife simetrice maxime de terminare a apelurilor pe baza costurilor legate de trafic suportate de către un operator eficient pentru furnizarea de servicii de terminare a apelurilor aplicate la nivelul pieței de gros unor părți terțe. Codul prevede că tarifele unice maxime de terminare a apelurilor vor fi stabilite printr-un act delegat, pentru care Comisia poate cere OAREC să elaboreze un model economic. Cifrele stabilite în cod nu reprezintă ratele care vor fi impuse, ci o valoare maximă, care nu poate fi depășită de ratele calculate și care limitează, prin urmare, puterea de apreciere a Comisiei și furnizează un anumit grad de previzibilitate pe piață. Cotele reale nu sunt încă stabilite și nu pot fi pronunțate înainte ca toate calculele relevante să fie efectuate.

În sfârșit, în ceea ce privește finanțarea serviciului universal, opinia enunță faptul că statele membre ar trebui să își rezerve posibilitatea de a recurge la sursele de finanțare din partea sectorului privat, susținând că finanțarea publică nu ar face decât să pericliteze realizarea obiectivelor privind serviciul universal, care constau în asigurarea accesibilității tuturor utilizatorilor finali la serviciile de comunicații electronice de bază.

Serviciile de comunicații electronice de bază sunt deja aproape universal disponibile și sunt utilizate de către majoritatea cetățenilor din Uniune. Conform codului, serviciul universal nu pune accentul pe disponibilitate, ci mai degrabă pe accesibilitatea serviciilor. Acest accent pus pe accesul la un preț rezonabil la banda largă de bază (mai degrabă decât pe disponibilitatea serviciilor și a rețelelor subiacente) este de natură să genereze costuri limitate. În plus, este probabil că excluderea serviciilor tradiționale, cum ar fi telefoanele publice, la nivelul UE va reduce sarcina financiară. În plus, beneficiarii de conectivitate adoptată pe scară largă sunt mult mai numeroși decât cei din sectorul telecomunicațiilor și este dificil să se justifice finanțarea provenită doar de la un singur sector, de asemenea în vederea realizării unor condiții de concurență echitabile în rândul tuturor beneficiarilor de conectivitate în bandă largă, inclusiv în cadrul societății în ansamblul său. Fondurile sectoriale sunt dificil de instituit și de gestionat, iar eliminarea acestora contribuie, de asemenea, la simplificarea, la reducerea sarcinilor administrative și la evitarea potențialelor denaturări ale pieței și a incertitudinii.